

O vd'ačnosti a malichernosti (alebo aj o tom aj o tom)

Aký vd'ačný by som mal byť za svoju matku. Aj ma prebaľovala, aj šumivé magnézium mi kupovala. Aj nikdy nezabudla všetkým povedať, že mi chce len to najlepšie.

Aký vd'ačný by som mal byť za svojich príbuzných. Aj blízki sú, aj vzdialení. Aj sa opýtajú, kedy bude vnúča a po kom bude pomenované, aj vytknú, že sa málo ozývam.

Aký vd'ačný by som mal byť za svojich priateľov. Každých niekoľko ľubovoľných časových jednotiek sa na tých istých miestach zídu, aj vypijú, aj poohovávajú. Aj všetky starosti, ktorým ledva rozumejú, na počkanie vyriešia.

Aký šťastný by som mal byť zo svojej frajerky. Aj pekná je, aj múdra, niekedy aj navarí. Aj sa právom nahnevá, keď som ja ten zlý. Veľa ľudí by ju chcelo, ale ona si vtedy dávno predsa vybrala mňa.

Aký spokojný by som mal byť so svojim domovom. Aj steny má, aj podlahu, aj jogurty sú v chladničke, aj wi-fi tu je. Aj všetky veci, čo v skutočnosti nepotrebujem si tu chodím odkladať, aj na nepohodlne mäkkom matraci sa trochu vyspím. A ten gýčový prvorepublikový obraz po pradedovi v obývačke, no čistá nádhera.

Ako rád by som mal mať svoju krajinu. Aj krásne tu je, aj požehnané, aj všetci, za ktorých by som mal byť vd'ačný tu sú. Ach, a tí reprezentanti vôle ľudu. Aj prikážu, aj zakážu, aj zoberú, aj dajú. Len vďaka nim som v bezpečí, len vďaka nim môžem po cestách a vlakmi jazdiť.

Keď si to tak rekapitulujem, mne by vlastne každý mal závidieť. Aj školu mám, aj dobrý vtíp sem tam poviem. Aj pri mori som bol, aj s rovným chrbtom chodím po ulici.

Aký šťastný by som mal byť so svojim životom. Aj robotu mám, aj rodinu, aj priateľov, aj domov... Len hĺbka a zmysel tomu chýba, len tak po členky v nich čvachtám a predsa sa topím a predsa som na dne.